யு.ஜி.சி. விதிமுறைகள் மாநில பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் விதிகளை மீற முடியாது!

கே.அசோக் வர்தன் ஷெட்டி
ஐ.ஏ.எஸ். (ஓய்வு)
இந்திய கடல்சார் பல்கலைக்கழக
முன்னாள் துணைவேந்தர்

தமிழ்நாட்டின் ஆறு மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்கள் தற்போது துணைவேந்தர் இல்லாமல் உள்ளன. இதில் சில பணியிடங்கள் சில மாதங்கள் முதல் ஓராண்டு வரை காலியாக உள்ளன. துணைவேந்தர்களை தேர்வு செய்வதற்கான தேடல் குழு அமைப்பது தொடர்பாக ஆளுநருக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாக இந்த முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆளுநர் (பல்கலைக்கழக சட்டங்களின் கீழ் மாநில பல்கலைக்கழகங்களின் பதவி வழி வேந்தர் என்ற அளவில்) பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் (யு.ஜி.சி) விதிமுறைகள், 2018 இன் விதிமுறை 7.3 இன் படி, யு.ஜி.சியால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நபரைச் தேடல் குழுவில் சேர்க்க வலியுறுத்துகிறார். இதற்கு நேர்மாறாக, தமிழ்நாடு அரசு, அந்தந்த மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களைக் கடைப்பிடிக்க வலியுறுத்துகிறது. இந்த சட்டங்கள் பொதுவாக தேடல் குழுவில் வேந்தர், சிண்டிகேட் மற்றும் செனட் ஆகிய மூன்று தரப்பிலிருந்து ஒரு வேட்பாளர் இருக்க வேண்டும் என்று கோருகின்றன. மேலும், பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தில் மாநில சுயாட்சி அரிப்பு ஏற்படுவது குறித்த கவலையின் காரணமாக யு.ஜி.சி தலையீட்டை இது எதிர்க்கிறது.

முரண்பட்ட உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்புகள் நிலைமையை சிக்கலாக்கியுள்ளன. யு.ஜி.சி. விதிமுறைகள் கட்டாயமானது மற்றும் மோதல் சந்தர்ப்பங்களில் மாநில பல்கலைக்கழக சட்டங்களை மீறக்கூடும் என்ற ஆளுநரின் நிலைப்பாட்டை ஒரு தொகுப்பு தீர்ப்புகள் ஆதரிக்கின்றன. மற்றொரு தொகுப்பு தீர்ப்புகள் மாநில அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கின்றன, யு.ஜி.சி. விதிமுறைகள் மாநிலத்தால் வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டால் மாநில பல்கலைக் கழகங்களுக்கு வெறும் பரிந்துரை மட்டுமே என்று கூறுகின்றன. யு.ஜி.சி.யின் வரைவு விதிமுறைகள் 2025 மாநில சுயாட்சியை மேலும் அரிப்பதாக கருதப்படுவதால் இந்த சர்ச்சை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

கேரளா மற்றும் பஞ்சாபில் இதே போன்ற கருத்துவேறுபாடு காரணமாக, பல பல்கலைக்கழகங்களில் துணை வேந்தார் பணியிடங்கள் காலியாக உள்ளன. இதனால், பணியாளர் நியமனம், பட்டங்கள் வழங்குவதில் தாமதம் உள்ளிட்ட, பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தில் கடும் சீர்கேடு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஒரு பெரிய அரசியலமைப்பு கேள்வி:

யூ.ஜி.சி விதிமுறைகள் என்பது யூ.ஜி.சி சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 26 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட துணை அல்லது பிரதிநிதித்துவ சட்டமாகும். பிரிவு 28(1) இன் படி, அவற்றை மாற்றியமைக்க அல்லது ரத்து செய்ய அதிகாரம் கொண்ட பாராளுமன்றத்தின் முன் 30 நாட்களுக்கு வைக்கப்பட வேண்டும்.

யு.ஜி.சியின் தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் பத்து உறுப்பினர்களால் உருவாக்கப்பட்ட யு.ஜி.சி விதிமுறைகள், மாநில சட்டமன்றங்களால் நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆளுநர்கள் அல்லது குடியரசுத் தலைவரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முதன்மை சட்டங்களான மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் விதிகளை மீற முடியுமா என்பதுதான் சர்ச்சையின் முக்கிய அம்சமாகும்.

இது மத்திய-மாநில உறவுகளைத் தொடும் ஒரு பெரிய சட்டக் கேள்வியாகும்: "மத்திய அரசாங்கத்தாலும் அதன் நிறுவனங்களாலும் மத்திய சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவச் சட்டம் (விதிகள், ஒழுங்குமுறைகள், அறிவிப்புகள் போன்றவை) ஒரு முதன்மை மாநிலச் சட்டத்தின் விதிகளை மீற முடியுமா?"

இது பிரதிநிதித்துவ சட்டத்தின் அளவு பற்றிய ஒரு முக்கியமான அரசியலமைப்பு சிக்கலை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இது அதிகாரப் பிரிவினை மற்றும் கூட்டாட்சி முறையை அரிக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது - இவை இரண்டும் உச்ச நீதிமன்றத்தால் இந்திய அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை அம்சங்கள்' என்று கருதப்படுகின்றன.

நீதித்துறை முன்னுதாரணங்கள்:

அரசியலமைப்பின் பிரிவு 254(1) மத்திய மற்றும் மாநில சட்டங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களைக் குறிக்கிறது. பொதுப் பட்டியலில் உள்ள விஷயங்களில் ஒரு மாநிலச் சட்டம் மத்திய சட்டத்திற்கு எதிராக இருந்தால், மத்திய சட்டம் மேலோங்கும் என்றும், மாநிலச் சட்டத்தின் முரண்பாடான பகுதி செல்லாது என்றும் அது கூறுகிறது.

பிரிவு 254(1) இன் எளிய சொற்கள், அது பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட முதன்மைச் சட்டங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களுக்கு அல்ல என்பதைக் குறிக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றம் பல முக்கிய தீர்ப்புகளில் இந்த விளக்கத்தை தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தியுள்ளது.

இது சம்பந்தமான முன்னணி வழக்கு "சி. டிகா ராம்ஜி எதிராக உத்தரப்பிரதேச மாநிலம்" (1956) ஆகும். 1955-ஆம் ஆண்டு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 1955-ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் கரும்புக் கட்டுப்பாட்டு ஆணை, 1953-ஆம் ஆண்டு உ.பி.யின் கரும்புச் சட்டத்தின் விதிகளை ரத்து செய்ய முடியாது என்று உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அதில் கூறியிருப்பதாவது: "இதை ரத்து செய்யும் அதிகாரம், நாடாளு மன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் நாடாளுமன்றம் மட்டுமே இது தொடர்பாக பொருத்தமான சட்டத்தை இயற்ற முடியும். இந்த இரத்துச் செய்யும் அதிகாரத்தை எந்தவொரு நிர்வாக அமைப்பிற்கும் பாராளுமன்றத்தால் வழங்க முடியாது. அப்படி வழங்கப்பட்டால், அது செல்லாது..."

"இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் செய்தித்தாள் (பம்பாய்) எதிராக இந்திய ஒன்றியம்" (1985) இல், உச்சநீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது: "முதன்மை சட்டம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும் கீழ்நிலைச் சட்டம் கேள்வி கேட்கப்படலாம். கூடுதலாக, அது எந்த சட்டத்திற்கு கீழ் உருவாக்கப்பட்டதோ அச்சட்டத்திற்கு இணங்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவும் அது கேள்விக்குள்ளாக்கப்படலாம். வேறு சில சட்டங்களுக்கு முரணானது என்ற காரணத்திற்காகவும் அது மேலும் கேள்வி கேட்கப்படலாம். ஏனென்றால் துணைச் சட்டம் முதன்மை சட்டத்திற்கு இணங்க வேண்டும்."

கேரள சமஸ்தான சேது தொழிலாளர் ஒன்றியம் எதிராக கேரள மாநிலம் (2006) வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது: "ஒரு கீழ்நிலைச் சட்டம், எந்த சட்டத்திற்கு கீழ் உருவாக்கப்பட்டதோ அச்சட்டத்திற்கு இணங்க வேண்டும். மேலும், அது வேறு எந்த சட்டத்தின் விதிகளுக்கும் இணங்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு கீழ்நிலைச் சட்டம் பாராளுமன்றம் அல்லது மாநில சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு முதன்மை சட்டத்தையும் மீறக்கூடாது."

"ஜே.கே. இண்டஸ்ட்ரீஸ் எதிராக இந்திய ஒன்றியம்" (2007) வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றம் மீண்டும் தீர்ப்பளித்தது: "ஒரு கீழ்நிலைச் சட்டம் முதன்மை சட்டத்தின் விதிகளுக்கு முரணானது அல்லது அதே விஷயத்தில் பொருந்தக்கூடிய வேறு ஒரு சட்டத்திற்கு முரணானது என்ற அடிப்படையில் மேலும் கேள்வி கேட்கப்படலாம். எனவே, அது எந்த ஒரு முதன்மை சட்டத்திற்கு அடிபணிய வேண்டும்."

இந்த தீர்ப்புகள், மத்திய அரசும் அதன் நிறுவனங்களும் கீழ்நிலைச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி முதன்மையான மாநிலச் சட்டங்களை மீற முடியாது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மாநிலச் சட்டங்களில் ஏற்படும் எந்தவொரு மாற்றத்திற்கும் நாடாளு மன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட முதன்மை மத்தியச் சட்டம் தேவைப்படுகிறது.

யூ.ஜி.சி யின் வரம்பு மீறல்:

யூ.ஜி.சி சட்டம், 1956 மற்றும் தமிழ்நாட்டின் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களின் விதிகளுக்கு இடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை. ஏனெனில் யூ.ஜி.சி சட்டத்தின் எந்த விதியும் துணைவேந்தர்களின் நியமனம் பற்றி குறிப்பிடவில்லை.

யூ.ஜி.சி-யின் கூற்றுப்படி, துணைவேந்தர்கள் தொடர்பான ஒழுங்குமுறை 7.3-ஐ உருவாக்குவதற்கான அதன் அதிகாரம், யூ.ஜி.சி சட்டம், 1956 இன் பிரிவு 26(1)(e) (இது பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கான தகுதிகளை வரையறுக்க அனுமதிக்கிறது) மற்றும் பிரிவு 26(1)(g) (இது தரநிலைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் பணி அல்லது வசதிகளை ஒருங்கிணைத்தல் ஆகியவற்றை அனுமதிக்கிறது) ஆகியவற்றிலிருந்து பெறப்படுகிறது.

ஆனால் பிரிவு 26(1)(e) இன் அர்த்தத்தில் துணை வேந்தர் பதவி என்பது 'ஆசிரியர் பணியல்ல. அனைத்துப் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களிலும் - ஒன்றிய மற்றும் மாநில - துணைவேந்தர் என்பது, வேந்தர், பதிவாளர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர், நிதி அதிகாரி மற்றும் இயக்குநர்களுடன் ஒரு "பல்கலைக்கழக அதிகாரி". எனவே, மேற்கூறிய இரண்டு விதிகளும் துணைவேந்தர்களுக்குப் பொருந்தாது.

மேலும், யூ.ஜி.சி சட்டத்தின் 12(d) பிரிவின் கீழ் யூ.ஜி.சி-யின் அதிகாரங்கள் பரிந்துரை மட்டுமே. அது உயர் கல்வியில் தரநிலைகள் குறித்து ஆலோசனை கூற முடியும் என்றாலும், பிரிவு 14-ன் கீழ் மானியங்களை நிறுத்தி வைப்பதைத் தவிர, இணக்கத்தை அமல்படுத்த முடியாது. டெல்லி பல்கலைக்கழகம் vs. ராஜ் சிங் (1995) வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விளக்கத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது, யூ.ஜி.சி விதிமுறைகள் ஆலோசனைக்குரியவை, கட்டாயமல்ல என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. நிதியை இழக்கும் அபாயத்தில் இருந்தாலும், பல்கலைக்கழகங்கள் அவற்றைப் பின்பற்றலாமா வேண்டாமா என்பதைத் தேர்வு செய்யலாம். எனவே, துணைவேந்தர்கள் மீதான யூ.ஜி.சி இன் ஒழுங்குமுறை 7.3, யூ.ஜி.சி சட்டம், 1956-ஐ மீறுகிறது. இது பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட சட்டத்தில் நிர்வாகத்தின் மிகைப்படுத்தலின் ஒரு சிறந்த வழக்கு.

மேலும், யூ.ஜி.சியின் மாறுபட்ட நிலைப்பாடுகள் - 2010 வரை துணைவேந்தர்கள் சம்மந்தமாக எந்த விதிமுறைகளும் இல்லை; 2010 இல் தேடல் குழுவில் யூ.ஜி.சி பரிந்துரைக்கப்பட்டவரை அறிமுகப்படுத்துதல்; 2013 இல் இந்தத் தேவையைத் திரும்பப் பெறுதல்; 2018 இல் அதை மீண்டும் நிறுவுதல்; மற்றும் 2025 வரைவு விதிமுறைகளில் அதிகமான கட்டுப்பாடு - இந்த மாறுபட்ட நிலைபாடுகள் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான உண்மையான முயற்சியைக் காட்டிலும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டையே பிரதிபலிக்கிறது.

தீர்ப்புகளில் முரண்பாடுகள்

சமீபகாலமாக, சில முரண்பட்ட உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் குழப்பத்தை உருவாக்கியுள்ளன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் எதிராக . செயலாளர், தகவல் & சுற்றுலா (2009), மேற்கு வங்க மாநிலம் எதிராக அனிந்தியா சுந்தர் தாஸ் (2022), கம்பீர்தன் கே. காத்வி எதிராக குஜராத் மாநிலம் (2022) மற்றும் பேராசிரியர் ஸ்ரீஜித் பி.எஸ்.எதிராக டாக்டர் ராஜஸ்ரீ எம்.எஸ். (2022) ஆகிய வழக்குகளில், உச்ச நீதிமன்றம் காரணங்களை வெளிப்படுத்தாமல் கூறியது என்னவென்றால் யூ.ஜி.சி-யின் விதிமுறைகள் பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் முன் வைக்கப்பட்டவுடன், யுஜிசி சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும்; மற்றும் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 254(1) இன்படி இந்த விதிமுறைகளுக்கு முரணான எந்த துணை வேந்தர் நியமனங்களும் செல்லாது.

கல்யாணி மதிவாணன் எதிராக கே.வி.ஜெயராஜ் (2015) வழக்கில், உச்சநீதிமன்றம் அதே காரணத்தைப் பயன்படுத்தியது, ஆனால் மாநிலத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால் மாநில பல்கலைக்கழகங்களுக்கு யூ.ஜி.சி விதிமுறைகள் கட்டாயமில்லை என்று குழப்பமான முறையில் தீர்ப்பளித்தது.

பி.ஜே. தர்மராஜ் வெர்சஸ் சர்ச் ஆஃப் சவுத் இந்தியா (டிசம்பர் 2024) வழக்கில் , உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வாறு கூறியது: "மாநில அரசே திருத்தப்பட்ட விதிமுறைகளை ஏற்கவில்லை என்றால், அது (நிறுவனத்திற்கு) பொருந்தாது." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யுஜிசி விதிமுறைகள் மாநிலத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் மட்டுமே பொருந்தும்.

கேள்விக்குரிய விளக்கம்:

யூ.ஜி.சி விதிமுறைகள் நாடாளு மன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுவதன் மூலம் அவற்றின் கீழ்நிலைத் தன்மையை இழந்து தானாகவே தாய்ச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும் என்ற விளக்கத்தை அரசியலமைப்பு அல்லது பொது உட்பிரிவுகள் சட்டம், 1897 ஆதரிக்கவில்லை. இது சுரங்கத் தலைமை ஆய்வாளர் எதிராக கரம் சந்த் தாப்பர் (1961) வழக்கில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்னுதாரணத்தை மீறுகிறது, அங்கு உச்ச நீதிமன்றம் கூறியது:

"விதிகள் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட விதிகளாகத் தொடர்கின்றன, மேலும் கட்டுமானத்தின் நோக்கம் உட்பட சில நோக்கங்களுக்காக, அவை சட்டத்தில் உள்ளதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்றாலும், துணை விதியாக அவற்றின் உண்மையான தன்மை இழக்கப்படுவதில்லை." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவை துணைச் சட்டமாக அவற்றின் தன்மையைத் தக்க வைத்துக்கொள்கின்றன மற்றும் சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுவதன் மூலம் தாய்ச் சட்டத்துடன் ஒருங்கிணைந்ததாக மாறாது.

ஒரு சட்டமன்றத்தின் முன் கீழ்நிலை சட்டத்தை வைப்பதற்கு மூன்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட வழிமுறைகள் உள்ளன - (i) நடைமுறை இல்லாமல்: துணைச் சட்டம் உடனடியாக அமலுக்கு வருகிறது மற்றும் தகவலுக்காக மட்டுமே; (ii) எதிர்மறைத் தீர்மான நடைமுறை: இங்கே சட்டம் உடனடியாக அமலுக்கு வருகிறது, ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சட்டமன்றத்தால் ரத்து செய்யப்படலாம் அல்லது மாற்றியமைக்கப்படலாம் (பிரிவு 28(1) இன் கீழ் யுஜிசி விதிமுறைகளைப் போல); (iii) உறுதியான தீர்மான நடைமுறை: இங்கே தீர்மானம் சட்டமன்றத்தில் முன் அனுமதி பெற்ற பின்னரே நடைமுறைக்கு வரும்.

உறுதியான தீர்மான நடைமுறையின் கீழ் வைக்கப்பட்ட விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை மட்டுமே முதன்மைச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக நீதிமன்றங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஏனெனில் மற்ற இரண்டு நடைமுறைகளும் ஒன்றுமில்லாத அல்லது குறைவான சட்டமன்ற மேற்பார்வையை கொண்டிருக்கின்றன, மேலும் அவை நிர்வாக அத்துமீறலுக்கு அனுமதிக்கின்றன.

அரசியலமைப்பு பெஞ்ச் தீர்ப்பின் தேவை:

சர்ச்சையின் அரசியலமைப்பு முக்கியத்துவம் மற்றும் கோட்பாட்டு தெளிவின்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, உச்சநீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு பெஞ்சின் உறுதியான தீர்ப்பு அவசியம். அத்தகைய தீர்ப்பு நம்பிக்கையுடன்:

- அரசியலமைப்பின் பிரிவு 254(1) மத்திய மற்றும் மாநில சட்டங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், மத்திய சட்டங்களின் கீழ் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்ட சட்டத்திற்கு அல்ல என்பதை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது.
- உறுதியான தீர்மான நடைமுறையின் கீழ் வகுக்கப்படாவிட்டால், பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட சட்டம் தானாகவே தாய் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறாது என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது.
- மாநிலத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், மாநில பல்கலைக்கழகங்களுக்கான யூ.ஜி.சி விதிமுறைகளின் ஆலோசனை தன்மையை வலியுறுத்துகிறது.

நாடு முழுவதும் உள்ள மாநில பல்கலைக்கழகங்களின் இயல்பான செயல்பாட்டை மீட்டெடுப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், ஒன்றிய மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான சட்டமியற்றும் அதிகாரங்களின் நுட்பமான சமநிலையைப் பாதுகாப்பதற்கும் இத்தகைய தெளிவு அவசியம்.

சிவகங்கை மாவட்டம், காரைக்குடியில் முதல்வர் – கழகத் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவின்பேரில் ஒன்றிய அரசைக் கண்டித்து நடைபெற்ற கண்டன பொதுக்கூட்டத்தில் முன்னாள் ஒன்றிய இணை நிதியமைச்சர் எஸ்.எஸ்.பழனிமாணிக்கம் சிறப்புரை ஆற்றினார். இதில் மாவட்டக் கழகச் செயலாளர் கூட்டுறவு துறை அமைச்சர் கே.ஆர்.பெரியகருப்பன், முன்னாள் அமைச்சர் மு.தென்னவன், திருமதி தமிழரசி ரவிக்குமார் எம்.எல்.ஏ., தலைமைக் கழக பேச்சாளர் வழக்கறிஞர் மணிமுடி, மாவட்டக் கழக துணைச் செயலாளர்கள் த.சேங்கைமாறன், திருமதி ஜோன்ஸ் ரூசோ, மேயர் எஸ்.முத்துதுரை, துணை மேயர் நா.குணசேகரன், மாவட்ட இளைஞரணி அமைப்பாளர் நாகனி செந்தில்குமார் உட்பட நிர்வாகிகள் கலந்து கொண்டனர்.

மருத்துவம் மற்றும் மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் மா.சுப்பிரமணியன் தலைமையில் நேற்று (10.02.2025) சென்னை, வேளச்சேரி, அரசு மேல்நிலைப்பள்ளியில் தேசிய குடற்புழு நீக்க நாள் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பெருநகர சென்னை மாநகராட்சி மேயர் திருமதி. ஆர்.பிரியா, வேளச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அசன் மௌலானா, துணை மேயர் மகேஷ்குமார், பெருநகர சென்னை மாநகராட்சி கூடுதல் ஆணையர் பானுசந்திரரெட்டி, தேசிய நலவாழ்வு குழும இயக்குநர் மரு.அருண்தம்புராஜ், தெற்கு வட்டார துணை ஆணையர் அமித், பொது சுகாதாரம் மற்றும் நோய்த்தடுப்பு மருந்துத்துறை இயக்குநர் மரு.செல்வவிநாயகம், மருத்துவக்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி இயக்குநர் மரு.சங்குமணி, பெருநகர சென்னை மாநகராட்சி மண்டலக்குழுத் தலைவர் துரைராஜ், நிலைக்குழுத் தலைவர் (பொது சுகாதாரம்) மரு.சாந்தகுமாரி, இணை இயக்குநர் மரு.நிர்மல்சன், நகர நல அலுவலர் மரு.ஜெகதீசன். மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பாஸ்கர், ஆனந்தம், பள்ளி தலைமையாசிரியர் திருமதி.கலாதேவி மற்றும் உயரலுவலர்கள் உடனிருந்தனர்.